

מ"ת 5213/09/16 - מדינת ישראל נגד ארסן חיימוב

20 ספטמבר 2016

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
מ"ת 5213-09-16 מדינת ישראל נ' חיימוב
בפני כב' השופטת ליאת שמיר הירש
המבקשת
נגד
הנאשם
ארסן חיימוב

ב"כ המבקשת עו"ד ענת לינדר

ב"כ המשיב עו"ד ארז אמיגה

המשיב הובא באמצעות ליווי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להחזקת המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "החוק"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה וללא ביטוח.

הצדדים הציגו הסכמות לפיהן ישוחרר המשיב למעצר בית מלא בפיקוח בת זוגו ואמו.

במהלך הדיון חזרה בה המאשימה מההסכמות אותם הציגה בבית המשפט בעניין בת זוגו של המשיב כמפקחת וטענה כי בהתחשב בעובדה שבת הזוג נסעה יחד עם המשיב בעת האירוע יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים ולהתעלם מההסכמה אותה הציגו הצדדים קודם לכן.

תיק החקירה הובא לעיוני והתרשמתי כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב.

ב"כ המבקשת טענה כי לנוכח העבירה בכתב האישום קמה כנגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו ולפיכך ומשאין בנסיבות מקרה זה חלופת מעצר הולמת ביקש להיעתר לבקשתו ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

מנגד טען ב"כ המשיב כי על אף שהסכים לקיומן של ראיות לכאורה אין הוא סבור כי מדבור במשיב שלא ניתן לאין את מסוכנתו וביקש לשחרר את המשיב בתנאים מגבילים.

מסוכנות

המשיב נתפס כשהוא נהג בהיותו בלתי מורשה וללא ביטוח.

המשיב כאמור הינו בלתי מורשה לנהיגה אך בעברו קיימת הרשעה אחת קודמת בעבירה דומה של נהיגה.

כנגד המשיב תלוי ועומד מאסר מותנה בן 30 יום מהרשעתו הקודמת.

למשיב עבר פלילי, לחובתו 2 הרשעות קודמות.

בהתחשב באלו אני סבורה כי קיימת עילת מעצר נגד המשיב.

אומנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה.

לעניין חלופת המעצר יש לבחון את טיבן של העבירות ומהותן לנוכח התנהגות המשיב ועברו.

זאת ועוד, "הבסיס לחלופת מעצר טמון ביכולתו של ביהמ"ש לתת בנאשם אמון" (בש"פ 8123/99 נשאד נ. מ"י, לא פורסם).

מכל האמור עולה, כי השאלות שעניינן בחינת חלופת מעצר "מתמקדות בעיקרן בשתי שאלות - שהן שתי פניה של שאלה אחת - האם המשיב מסוכן והאם ניתן ליטול את עוקצה של סכנתו, שהניסיון להשיב עליה הוא, בעצם, ניסיון לצפות מראש את התנהגותו של אדם... בבואו להשיב על שאלות אלו על בית המשפט למצוא נקודות משען בטוחות ככל האפשר שאותן יכול הוא למצוא בתוך שתי מערכות של עובדות המושתתות על הראיות שהובאו בפניו בשלב זה. הראשונה - המעשה, השניה - העושה. דהיינו, עליו לבדוק אם מעידות נסיבותיה של העבירה כשלעצמם שהנאשם עלול לחזור על המעשה... עליו לבדוק אם מעידה אישיותו של המשיב, כפי שהיא מתגלה מתוך עברו ואורח חייו, על כך שהוא עלול לחזור על המעשה". (ראה בש"פ 5222/97 קופל פטשניק נ. מ"י, טרם פורסם).

בנוסף, ההלכה שנקבעה בבית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג:

כך למשל בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל (השופטת (כתוארה דאז) דורית ביניש):

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בית המשפט לסייע במאבק למניעת מסוכנות הנשקפת נהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש בלי שישהה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

וראה לעניין זה גם בש"פ 2227/08 טראד גריפאת נגד מדינת ישראל:

"יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות המשיב".

במהלך הדיון הציג ב"כ המשיב חלופה לשחרורו של המשיב למעצר בית בפיקוח אימו של המשיב, בת זוגו של המשיב וחברו.

המפקחים העידו בבית המשפט וניתן היה להתרשם כי הם מבינים את חומרת העבירות בהם מואשם המשיב וכן ניתן היה להתרשם כי הם מבינים את תפקידם כמפקחים.

התרשמתי מהכנות דבריה של בת זוגו אשר הודתה בטעות אליה הייתה שותפה עת נסעה יחד עם המשיב לחדר המיון יחד עם ביתם בת ה-3 חודשים והתרשמתי כי היא מבינה, כעת, את חומרת המעשים וההשלכות המשפיעות גם על חייה.

כמו כן, התרשמתי מרצונה הכנה של אימו של המשיב לעזור לבנה בשעתו הקשה זאת על אף נכותה.

לאחר ששמעתי את כלל המפקחים, אני סבורה כי למפקחים ישנה השפעה על המשיב וכי הליך המעצר כיום היווה אירוע אשר הבהיר למשיב את משמעות מעשיו.

משמצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה בתנאים מגבילים, ומששקלתי את השיקולים לקביעת ערובה על פי הקבוע בסעיף 46 לחוק, הנני מורה על שחרורו של המשיב, בכפוף להמצאת ערובה להלן ובתנאים הקבועים בסעיף 48 (א) רישא לחוק, על כן, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים כדלקמן:

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא 24 שעות ביממה ברחוב אגם זוהר 29/8, בעיר אשקלון תחת פיקוחם המלא של גב' אוסולינקר שירלי, ת.ז. 311498752 והגב' חיימוב אלה, ת.ז. 310672480, אלי אברמוב ת.ז. 312637242 (להלן: "הערבים") ותאסר יציאתו משם במשך כל שעות היממה, למעט עפ"י החלטה מפורשת של בית המשפט וגם זאת בליווי צמוד של אחד הערבים.

ב. המשיב יפקיד סך של 1,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכן יפקיד סך של 1,500 ₪ בתוך 7 ימים.

- ג. המשיב ימציא ערבות עצמית על סך של 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.
- ד. תחתמנה שלוש ערבויות צד ג' כל אחת על סך של 10,000 ₪, על ידי כל אחד מהערבים הנ"ל, להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.
- ה. מובהר לערבים כי תנאי מתנאי הערבות הינו חובתם להימצא במחיצת המשיב, וכן לפקח על תנועות המשיב באופן הדוק ובאופן שאחד מן הערבים לפחות ימצא במחיצתו 24 שעות ביממה. ועוד מוטלת על כל אחד מהערבים החובה לדווח מיידית דבר כל הפרה למשטרת ישראל.
- ו. מורה על פסילתו עד לתום ההליכים.
- ז. יפר המשיב תנאי מתנאי השחרור - יעצר על-אתר.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ז אלול תשע"ו, 20/09/2016 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש, שופטת